

Vintersorg, Spegelsf

Inciklad av stjärnhrars krestsande fit
Från alla vderstreck en vidgande reflektor
Likt en fabeldröm som sammansmält
Och visas av av en versinnlig projektor
En bländande aftonsol dr str förblidd
Med irreversibla strålar från naturen flöde
Min spegelbild i sfrens sidor r fdd
r det hr jag skall finna mitt de?

Hnfrd av dess hypnotiska komplexitet
I en allomfamnande universalitet
Fantasifullare n sagans poet
Bildspel sprungna ur sjlens essens
Sprnger varje tankes grns
Ett klot bortom vrldsalltets kvintessens

Dess yta r klidd av stjärnestoft
Som med tusen gon stirrar
Rakt in i sinnets gmda loft
I en dimvrld jag ndlst irrar

I detta tcken vilar ett tusenrsrop
Kvvt av ett vakums strikta karisma
Som girigt omsluter och hller ihop
Den silvriga glasglobens gnistrande prisma
Jag beskdar genom detta fnster
Mrkrets och ljusets eviga konflikt
I sfrisk abberations frvrngda mnster
Vindlar de samman i ett gldande skikt

Bildspel sprungna ur sjlens essens
Sprnger varje tankes grns
Ett klot bortom vrldsalltets kvintessens

Dess yta r klidd av stjärnestoft
Som med tusen gon stirrar
Rakt in i sinnets gmda loft
I en dimvrld jag ndlst irrar

Hnfrd av dess hypnotiska komplexitet
I en allomfamnande universalite
Fantasifullare n sagans poet
Bildspel sprungna ur sjlens essens
Sprnger varje tankes grns
Ett klot bortom vrldsalltets kvintessens